

Sygn. akt II KK 34/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Jarosław Matras

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **Ł. K.**,

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 16 marca 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 24 września 2015 r.,

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze wobec Ł. K. (pkt 1 b) i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu .

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 24 września 2015r. Ł. K. został uznany za winnego popełnienia czynu wyczerpującego znamiona art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i na podstawie art. 37b k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 11 § 3 k.k. oraz art. 34 § 1a pkt 1 k.k. wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z

obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Wobec Ł. K. orzeczono również obowiązek naprawienia szkody.

Wyrok ten, obejmujący także skazanie B. A. (której kasacja nie dotyczy, a zatem nie ma potrzeby przedstawiania jej sytuacji procesowej), uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Kasację od prawomocnego wyroku – na korzyść Ł. K. – wniósł Prokurator Generalny. Podniósł w niej zarzut „rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 37b k.k., polegającego na orzeczeniu na podstawie tego przepisu, za przypisany oskarżonemu czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., kary mieszanej w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, podczas, gdy uwzględniając górną granicę ustawowego zagrożenia za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., stanowiące podstawę skazania, możliwe było orzeczenie w ramach kary mieszanej kary pozbawienia wolności w wymiarze do 3 miesięcy”. Autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu, do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja była oczywiście zasadna, podlegająca uwzględnieniu na posiedzeniu – w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Sankcja określona w art. 286 § 1 k.k., stanowiącym, jako surowszy (art. 11 § 3 k.k.) podstawę wymierzonej Ł. K. kary, przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności w wysokości od 6 miesięcy do 8 lat. Z kolei przepis art. 37b k.k. stanowi, że „w sprawie o występki zagrożony karą pozbawienia wolności, niezależnie od dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego w ustawie za dany czyn, sąd może orzec jednocześnie karę pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 3 miesięcy, a jeżeli górna granica ustawowego zagrożenia wynosi przynajmniej 10 lat - 6 miesięcy, oraz karę ograniczenia wolności do lat 2.

W pierwszej kolejności wykonuje się wówczas karę pozbawienia wolności, chyba że ustawa stanowi inaczej”.

Już zatem samo porównanie obydwu zastosowanych w zaskarżonym wyroku przepisów prawa karnego materialnego, w sposób oczywisty wykazuje, że orzeczona – przy zastosowaniu art. 37b k.k. – wobec Ł. K. kara 6 miesięcy pozbawienia wolności przekroczyła przewidzianą w nim górną granicę 3 miesięcy. W pełni zasadnie naruszenie to podniósł w zarzucie kasacji Prokurator Generalny, a wpływ naruszenia jawi się jako oczywisty.

Implikacją stwierdzonego stanu sprawy musiało być uwzględnienie kasacji, uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze wobec Ł. K. (pkt 1 b) i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. W jego toku, rzecz jasna, konieczne będzie ponowne orzeczenie o karze wobec oskarżonego, respektujące obowiązujące regulacje prawne oraz uwzględniające kierunek wniesionej kasacji – na korzyść Ł. K.

Mając powyższe na uwadze, jak również nie stwierdzając podstaw do przekroczenia granic wniesionej kasacji (art. 536 k.p.k.), Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.

kc